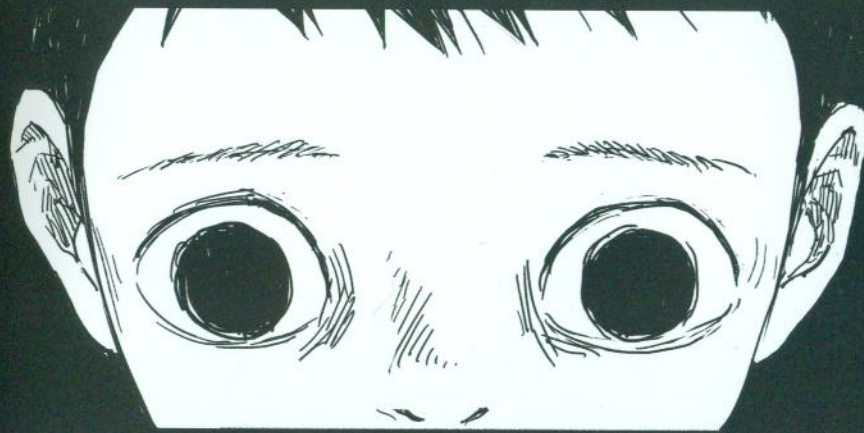


Хлопчик втратив маму.



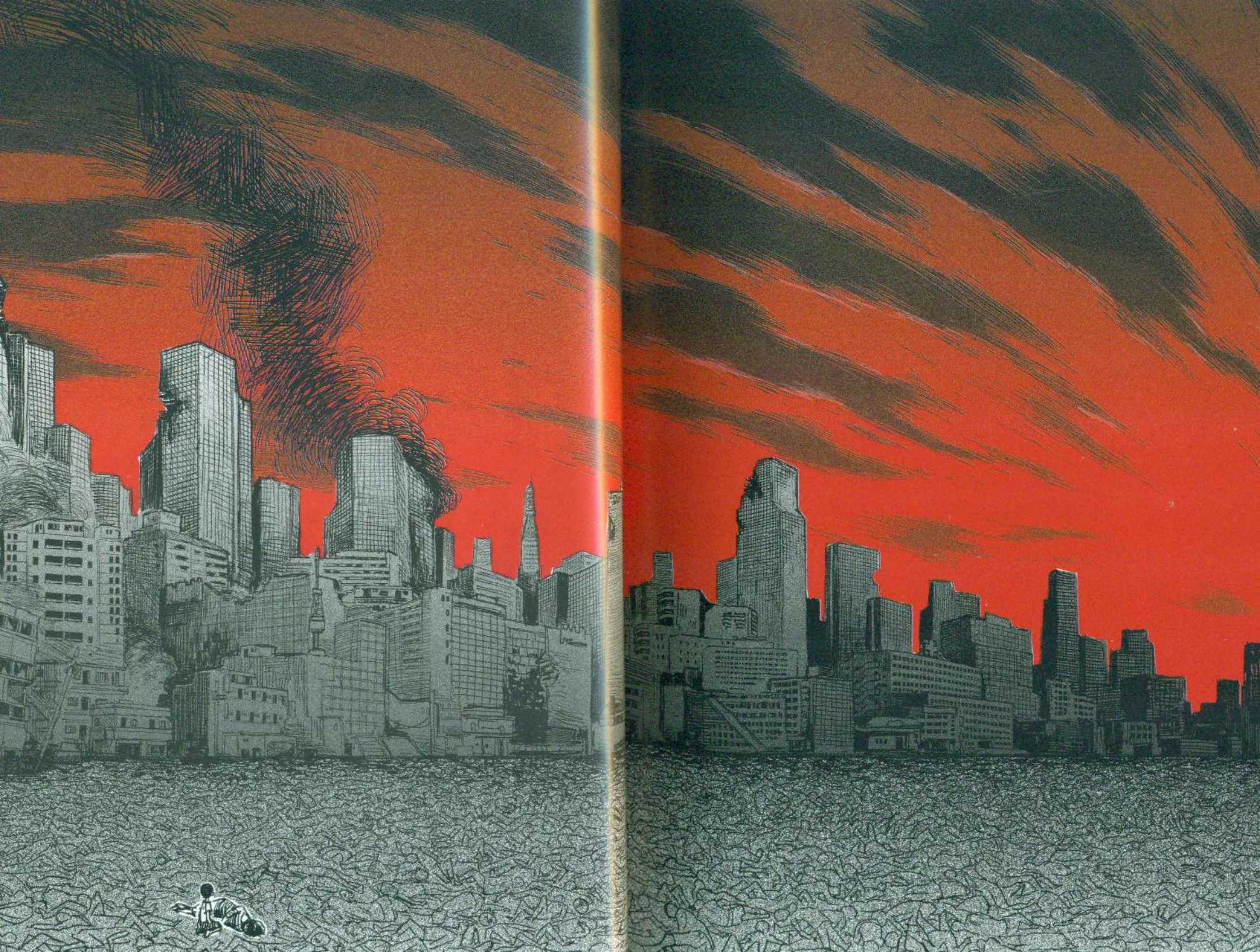
*Мами, яка завжди була з ним поруч,
тепер немає аніде.*

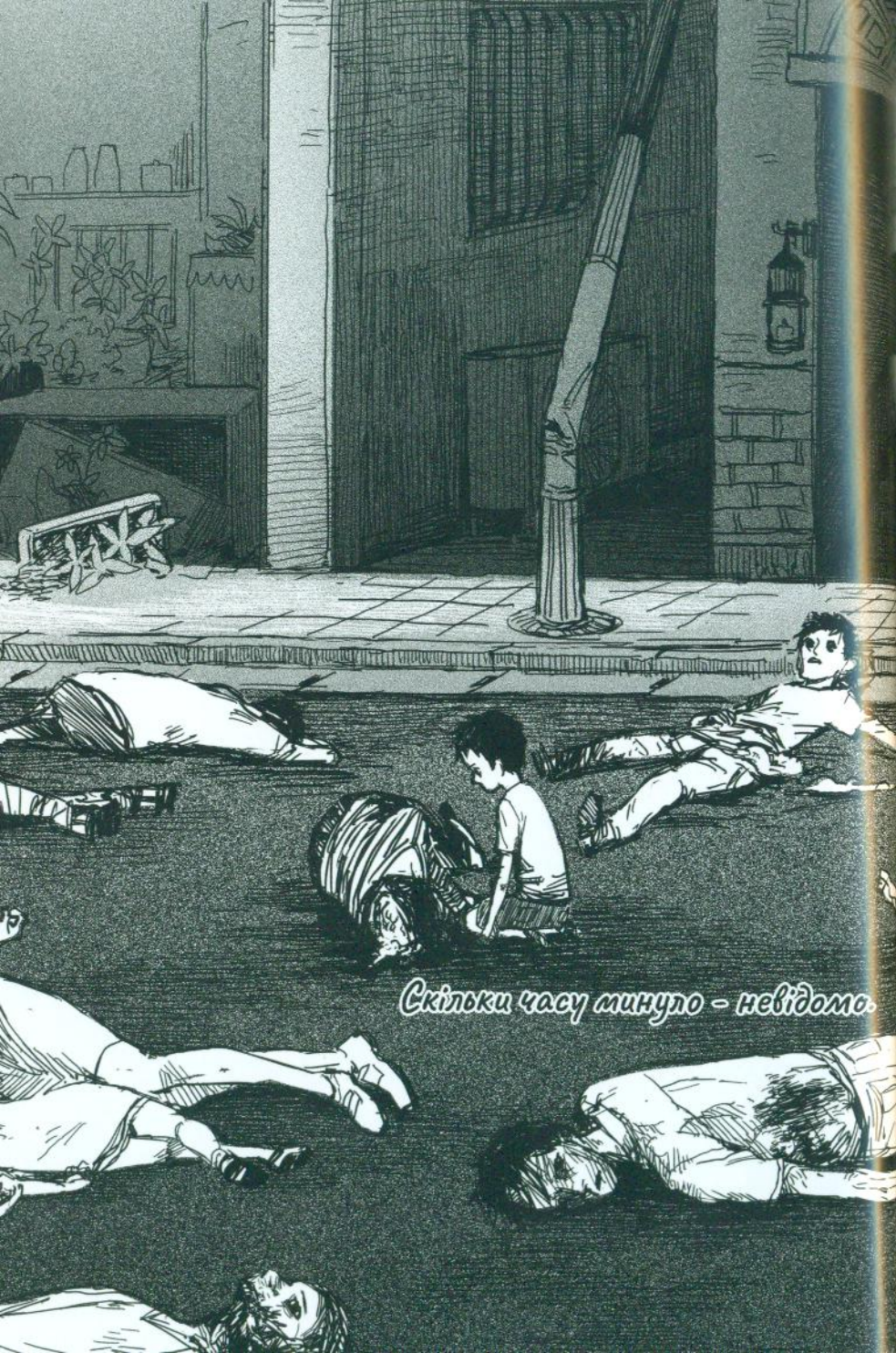


Хлопчик, яким він був раніше, помер...



...водночас помер світ, у якому він жив.






Скільки часу минуло - невідомо.



*У цій нереалістичній реальності хлопчик
все думав і думав.*



*Знову й знову,
без упину.*



Про буття і його
цінність...

...про власне
життя...

...і про смерть.

І ось до чого він прийшов.

Хоча ні,
ці думки, певно,
були вже закарбовані
в його серці.

Сене життя, його цінність - порожній звук.
Кожен вигадує їх собі сам і кожен сам їх знищує.

Життя ж або є,
або йому настає кінець.

У цьому туманному бутті
кожен прямує до свого кінця.

Ось та правда, та істина,
що відкрилася хлопчикowi.

